

Kas meil on midagi ootel, midagi, mida tahaks teha? Kas oleme elu ootel või elu on meie ootel, et me näeks ja kuuleks elu vaikselt sõnu, sosistamas meile, kui hea kohata sind jälle. Igalühel meist kui oma nägemus, oodates järgmist sammu, oodates millegi saabumist, kas midagi peaks veel tegema, kas midagi peaks veel juhtuma, kas alles siis on hästi. Kas veel ootan, kas jätkan, kas peatun, kas oodatu ikka tuleb, kas oodatu ikka saabub ja kas ta ka peatub?

Igalühel oma kontseptsioon, kuidas ta elu peaks kulgema, kuidas olema? Laseme lahti võõrast kuvandist, mille oleme omaks võtnud, laseme lahti, laseme lahti, laseme lahti. Kas meil on vaja kõike välist välja selgitada, kohe teada saada? Kui me ei kuulugi kuhugi, kes me siis oleme? Piisab ehk sellest, kui teame, kes me oleme, et oleme ausad, et oleme tõesed, et oleme kõige ilmnevaga rahu.

Kuidas tulla välja sellest, mille sees me oleme. Kuidas vabaneda rutiinist, millega me oma päevi, oma elu sisustame. Miski kutsub meid tegema tegusid, mida teeme. Milleks suurepärasele, imelistele olevustele, piirduda keskpärasega. Milleks millegagi piirduda, milleks vähendada oma olemust. Aastast aastasse korduvad mustrid on kui teavitused meile, et seisame korduvaga samas, muutuseta olekus. Kui me pole ületanud piire, millest pöörduda ei saa, kas kahetseme korduvat siis veel? Teeme milleks siis sedasi, endale me veel, lasta mõtel minna, neid tuleb veel ja veel.

Kas meil on vaja alati midagi öelda, hea ju ka lihtsalt vaadelda ja lihtsalt olla. Ma hoolin, ma mõistan, ma vastutan. Ma toetan seda imelist elu, ma elan seda imelist elu, just nii, just nii, just nii. Puudutame elu ja elu puudutab meid, elu puudutus on meis. Headus ja rahu me seest, lase paista südamest. Niikaua kui me oleme ise ootel, on ka elu meis ootel. Ootamas, millal jälle märkame, elu väikesi ja veel pisemaid detaile. Ärme otsi õnne, leiame selle, õnn on olemas kõikjal. Olgu meil südamerahu kõigega. Elu ise pole ootel, need oleme meie, kes me oleme elu ootel, ootamas hetke, mil märkame elu kõiges, elu endas.

Tänu ja armastusega,

[HingeTee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)